

LAUREL ADMINISTRATION A SUCCESS

Food Drive Progressing, Silayan Says

Provinces Cover Respective Quotas For Principal Staples

The result of the current food production campaign which was inaugurated on the birthday of President Jose P. Laurel last March 9 has exceeded all expectations, according to Hilarion S. Silayan, General Manager of the National Food Production Campaign Office who reported that all provinces exceeded their quota with respect to rice, corn, camote and cassava.

"No government program of such a vast scale," Mr. Silayan said, "has ever been launched under the most adverse conditions, but in spite of difficulties the results so far have been beyond expectations."

Mr. Silayan's report reads in part as follows:

"The 1944 Food Production Campaign is an organized effort to place under cultivation to rice

requirements for each province and municipality; and to plant all vacant home lots to vegetables. It also encourages planting of all other food crops, such as beans, root crops, vegetables, and fruits.

"In order that these activities may be well organized and efficiently executed to attain the desired objectives, the following program has been adopted for each province:

"1. Intensification of planting in irrigated areas through companion-cropping, second-cropping, and crop rotation and use of proper varieties.

"2. Intensification of the campaign for the planting of corn and root crops, particularly in idle farm lands.

"3. Extension of planting on new areas.

"4. Procurement, production, and distribution of plant-materials for the farmers.

"5. Using of home gardens and town vacant lots for the cultivation of vegetables and fruit trees.

"6. The application of compulsory labor service to foster food production.

"7. Enlisting the cooperation of local officials, schools, religious institutions, and civic organizations to cooperate in planting food crops.

"The farmers of the Philippines are, as a general rule, engaged

(Continued on page 4)

Navy Official Donates Flour

The Director of Religious Affairs has recently received five sacks of wheat flour which were donated by the Office of the Naval Attache to the Japanese Embassy in the Philippines for the use of Catholic churches in Manila. In acknowledging receipt of the donation, Engracio Fabre, director of Religious Affairs, expressed gratitude and appreciation for the timely donation which will help the Catholics in continuing their religious practices when wheat flour is not available in the market.

His Excellency, President Jose P. Laurel, who has guided the Republic through a fruitful first year.

Laurel Speech Main Feature of Anniversary Program Today

Despite the emergency, thousands of people are expected to jam the grounds in front of the Legislative Building this morning to witness the celebration commemorating the first anniversary of the establishment of the Republic.

With President Jose P. Laurel as the only speaker of the day, the program prepared by the anniversary committee of which Teofilo Sison, Minister of Home Affairs, is the Chairman, will be held in front of the Legislative Building, the same spot where a year ago Philippine Independence was proclaimed. The program starts at 9:30 o'clock this morning with high officials of the Republic and ranking officers of the Imperial Japanese Army and Navy attending.

The celebration opened last night with a radio program featuring the speech of Arsenio N. Luz, Chairman of the Board of Information, wherein he stressed the significance of the establishment of the Republic.

At 6:30 o'clock tonight Claro M. Recto, Minister of State for Foreign Affairs, will speak over the radio, closing the two-day celebration.

The program of the ceremonies this morning is as follows:

7:30 a. m.

Public Mass.

AT THE LEGISLATIVE BUILDING
8:30 a. m.

Assemblage of the Public before the Legislative Building.

9:00 a. m.

The Speaker of the National Assembly, the Chief Justice of the Supreme Court, the Members of the Cabinet, the Chairman of the Council of State and the Military Governor of Manila will assemble at the office of the Speaker, passing through the rear entrance.

9:25 a. m.

Members of the National Assembly, other officials and distinguished guests will occupy their respective places at the grandstand.

9:10 a. m.

His Excellency, the Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Japan; His Excellency, the Highest Commander of the Imperial Japanese Army in the Philippines; His Excellency, the Highest Commander of the Imperial Japanese Navy in the Philippines, and their respective staffs, will arrive for the anniversary ceremonies and will proceed to the office of the Speaker through the front entrance.

9:20 a. m.

The President of the Republic of the Philippines, accompanied by the Chairman of the Anniversary Committee, will leave Malacanang Palace at 9:15 a. m. for the anniversary ceremonies preceded by escort and will arrive at the office of the Speaker at 9:20 a. m. passing through the front entrance.

9:25 a. m.

His Excellency, the Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary

(Continued on page 2)

Orientation of People to Meet War Situation Effected Through President's Efforts

Filipinos Equal to Drastic Revision of Outlook and Modes of Living—First Year Accomplishments Reviewed

Complete orientation of the people and the thorough re-adjustment of the nation's political, economic, judicial and cultural institutions in response to the exigencies of the war and the establishment of a New Order marked the administration of President Jose P. Laurel in the first year of the Republic.

By reason of the emergency needs of the time, the people faced most courageously a drastic revision of their outlook and modes of living which otherwise would require generations of change under more normal conditions. Under the inspiration and guidance of President Laurel, the people have galvanized themselves for concentrated and united effort for survival within the limitations imposed by the Greater East Asia war.

Signal achievements of the administration include the mobilization of Filipino scientists for intensive research to solve the problem of substitutes in medicine and food, the

the social justice system and its a more equitable distribution of land and the amelioration of social conditions among the masses and the thorough overhauling of the machinery of justice and the revision of laws in accordance with the customs and traditions of the people.

Food Production

Main concern of the Republic during the first year of its existence was the achievement of economic self-sufficiency especially in the matter of food. Tremendous obstructions incident to the war had to be faced and overcome. The National Food Production Office was created to take charge of the nation-wide food production campaign. A call was issued to agencies and elements, both government and private, to coordinate their efforts to increase the food supply.

The government decreed the recruitment of all able-bodied persons for emergency service in food production. The Philippine National Bank was authorized to grant loans to finance food production through its branches, agencies and sub-agencies throughout the country.

An Economic Planning Board, along with the Cabinet, concentrated its attention on the problem of production and procurement of rice and other prime necessities. The Bigasang-Bayan was organized to control the procurement and distribution of rice and other cereals. One hundred sixty-four Consumers'

Cooperatives were created in Manila to allow private initiative to supplement the Biba's buying facilities. Idle areas, both government and private, were ordered planted to rice and related substitutes totalling 509,036 hectares as of August, 1944. The NADISCO (National Distribution Corporation) was created to insure the equitable distribution of available prime necessities through the people's cooperatives and neighborhood associations.

The People's Security

With the program of national construction and rehabilitation undertaken by the Republic from its inauguration, the problem of peace and order constituted a basic concern of the government during this first year. Accordingly, the government reorganized and strengthened the Constabulary force as its main arm for the preservation of the people's security. The force was increased to 40,000 officers and men and the recruitment and train-

(Continued on page 2)

Home Workers' Association Distributes Dividends, Bonuses

Dividends and bonuses in cash and commodity were distributed last October 5 to members of the Home Workers' Association, an organization of some 200 women engaged in food preservation and the manufacture of commodities and household articles under the direction of experts of the Bureau of Plant Industry. Dividends distributed amounted to P57,268.66, while bonuses in cash amounted to P26,080. Sugar worth P17,500 was also given to members of the association.

The Home Workers' Association started from modest beginnings in 1942, upon the suggestion of the then Commissioner of Agriculture and Commerce Rafael Alunan and Assistant Commissioner Jose G. Sanvictores, who were prompted by the desire to alleviate the condition of stranded girl students and unemployed teachers. The first unit, which became the nucleus of the present association, was organized in the Bureau of Plant Industry.

(Continued on page 2)

Pangulong Tudling

ANG AMING LAYON AT TUNGKULIN

Sa tanging pagpangalagan ng ating bayang magkaroon ng ganap na kaalaman sa mga pangyayari ay ipinasiya ng isang pulutong na mga mamamayan na itatagala ang abang lingkang ito, Ang Republika, upang mabait nating mga pilipino ang tunay na mga nangyayari sa kasalukuyan at nang sa paraang iyan ay may mapagpatayan tayo sa ating mga gagawin bilang mga mamamayan ng Republika ng Pilipinas at bilang mga tapat na anak ng ating tanging Inangbayan—ang Pilipinas.

Naniniwala kami na katutubong tungkulin ng bawat isang mabuting mamamayan ang ipagtagalog at pangalagan ang karangalati kapangyarihan ng ating sariling Pamahalaan. Ang alin mang gawit, kilos at isiping salat sa ganyang makabayang tungkulin ay maliwanag na kawalan ng pagtatapat at isang tunay na pagtataksil sa bayan at sa mga kababayan.

Pinaninindigan namin na ang pag-ibig natin sa ating bayan, bilang mamamayan ng Republikang ito, ay di dapat pagkitaan ng ating katutubong kapapatan na makatutuhan sa alin mang balak at batas ng Pamahalaan, na, sa aming malinis na paniniwala, ay makasasama sa along mabuting kapakanan ng ating bayan. Dahil na dahil nga sa imibig namin ang ating bayan, sa ibabaw ng lahat, ay di namin nararapat paraanin ang alin mang bagay na sa anumang paraan ay makapipinsala sa ating mga kapakanan at hangaring mapanatili ang isang Pamahalaan "ng mga pilipino, sa mga pilipino at ukol sa mga pilipino lamang."

Tinitiyak namin na ang Pangulong Laurel ay siyang, sa pamamagitan ng batas, ay pinakamataas na patnugot ng bansang pilipino. Sa gayong pagka-patnugot ay nararapat na lubos na igalang, sundin at ibigin. Siya ang sagisag na kumakatawan sa ating kapangyarihan at karangalan ng bansa, at katungulan nating tungkulin at katigan sa lahat ng abot ng ating kaya at nang sa ganyang maisakatuparan niyang maluwalhati ang kanyang malinis at makabayang adhikain na napamuhunan na niya ng di maulatang pagpapakasakit.

Sa kabutihang palad natin, ang ating bayan ay di hiniwalayan kailan man ng Maykapal sa along mapanganib at mahibigpit na sandali ng ating kasaysayan; si Rizal at Del Pilar, sa pamamagitan ng kanilang katiningang-loob, malawak na paningin at malalin na panarok ay siyang nangamatnabay sa atin sa mga araw ng kadiliman ng unang kilusang tungo sa pagtatayo ng mga unang haligi ng ating pagka-bansa. Sina Bonifacio, Mabini at Aguinaldo, noong di na maiwasan ang pangatawanang pagkilos, ay siya namang naging mga tao ng ating kapalaran at siyang nangamamihala sa bayan sa pagtatatag ng ating Unang Republika. At ngayon, sa mga araw na ito ng kakalikilabot na pagsubok sa ating pagka-lalaki at sa ating pagka-bansa, ay ibiniyag naman sa atin ni Bathala ang isang dakilang lalaki—si Jose P. Laurel. Siya ang kumakatawan sa along pinaka-magiting sa atin. Lubos na marangal, matapang, makabayang, walang pag-limbot—malinis na salamin ng mga kabaitang pilipino, patnugot na tatalimhin, huwaring bahalintularin sa mga araw na ito ng along masagwil at masuhirang katayuan ng ating kalagayan sa pamamayan, sa pamuhay at sa pananalapi.

Nananalig kami, sa wakas, na sa mga dahon ng ating kasaysayan ay nakatagda ang tatlóng sumusunod na panahon: una, ang sa paglilawanag at pagtatatalag ng ating kabansahan, na lumikha ng isang Rizal, paham at palaisip, mangangatha at makata, na siyang umawit ng mga kabaitan ng ating tinubuan; ikalawa, ang sa pagtatatag ng lakas ng ating mga tauhan, na lumikha ng isang Bonifacio, ang mapaghimagsik na patnugot at bayani ng taumbayan; at ikatlo, ang pagpapatibay ng ating pagka-bansa at sa pagtataguyod sa kaniyang mga ginagawang pagtatayo ng ating mga kababayan sa kasalukuyan.

Ang Republika, sa pagpapasimulang ito ng kaniyang kabuhayan, ay nag-uukol ng kanyang pamimitagan sa bayang natalalaga niyang ipagtagalog, at sa patnugot na pamambansa, ang Pangulong Laurel, bilang tanlaw na nagningingning na nagbibigay sa atin ng liwanag upang makita ang landas na patungo sa hangtungan sa mga araw na ito ng mapanganib na pagsubok—ang pagkaligtas ng ating bayan at ang ikapagiging matibay ng ating Pangalawang Republika Pilipina, na napatatag sa along madaluyong na panahon ng ating kasaysayan.

Pananalig...

(Karugtong ng nasa pagina 3)

At ganyan ang aming pananalig at paniniwala...

Sapagkat: Ang patnugot ngayon ng bansa at ang mga mamamayan ay tinitubukan sa puso ng malinis na pagbibig sa kanilang tinubuan.

Walang di nakalaan sa mga dusa at pagtititis.

Bawa't isa'y gumagamit ng kahinahunan at iniwawaksi ang malab na simbuho ng loob.

Namumuhunan ng liwanag ng pag-iisip at baw't gaw'y tinitimbang na mabuti sa katarungang dapat talimhin.

Kaya, sa ibabaw ng lahat, ay buo ang aming pag-asa, na, pagkapawi ng dilim ay lalaganap ang liwanag ng isang bagong araw na mag-sasabog sa madla ng biyaya ng kabuhayang mapalad, pasasa at maluwalhati.

Food Drive...

(Continued from page 1)

only in self-sufficing agriculture. They will plant food crops whether they are told or not, without need of compulsion, if conditions permit farm operations. That is the reason that, in adopting a plan for the food production campaign, we laid special emphasis on creating favorable conditions in order that the farmer may be able to plant, harvest, and market his crops. Security of life and property, unhampered pursuit of livelihood, in the rural districts, easy and cheap facilities of transportation, availability of planting materials and adequate prime commodities at reasonable prices and fair prices for his crops—these are the conditions needed by the farmers.

Ministry of Agriculture and Natural Resources have been assigned as executive officers to help the governors organize and carry out the food production program. Many other men in the government have been drafted for provincial service to help in the food production campaign. A total number of 830 employees from the Ministry of Agriculture and Natural Resources and 236 from other ministries have been given provincial assignments on food production.

"A special service has been organized for the procurement and distribution of seeds and planting materials, utilizing the Seed Farm Division of the Bureau of Plant Industry as the nucleus.

"In spite of the difficulties of transportation and communication, all provinces of Luzon have reported that the campaign has been in operation since April. These provinces have been rendering regular fortnightly and monthly reports of accomplishments. Of the Visayan and Mindanao provinces—Antique, Capiz, Iloilo, Occidental Negros, Bohol, Masbate, Bukidnon, Surigao, and Zamboanga—have also reported on the progress of the food production campaign.

"In the Central, Southern, and Southwestern provinces of Luzon, the progress in the planting of substitute crops—namely, corn, camote, and cassava—so far has exceeded all sanguine expectations. In corn, the provinces that have exceeded their quota up to the fortnight ending July 31, are: Nueva Ecija, Tarlac, Zambales, Pampanga, Laguna, Rizal, and Albay. The others will surely cover their quota by the end of August.

"In camote, the provinces that have exceeded their quotas are: Pangasinan, Nueva Ecija, Tarlac, Zambales, Pampanga, Bulacan, Tayabas, Laguna, Rizal, Sorsogon, and Albay.

PAGKAKASUNUD-SUNOD NG MGA PANG YAYARI SA PAMAHALAAN BUHAT NANG ITATAG ANG REPUBLIKA NG PILIPINAS

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagpapahayag sa Kasarinlan ng Pilipinas at pa pagpapasinaya sa Republika ng Pilipinas.

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglagda sa Kasunduan sa pakikipag-tungulan ng Pilipinas at ng Hapon.

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Pagkaloob ng pangkalahatang pawalang-sala at patawad sa lahat ng mga mamamayan ng Pilipinas na may pinanangutang krimen o pagkakasalang may-uring pangkapanayan.

Ika-14 ng Oktubre, 1943.—Paglikha sa sangguniang-Bansa, na ang pinaka-Pangulo ay ang Kgg. Ramon Avanceña.

Ika-20 ng Oktubre, 1943.—Paghirang sa mga Kagawad-Bansa ng Republika ng Pilipinas at paglikha sa Kagawarang-Bansa sa mga Suliraning Panlabas na ang pinakagawad-Bansa ay ang Kgg. Claro M. Recto.

Ika-21 ng Oktubre, 1943.—Paglalaan ng gugulang P2,000,000 ukol sa pagsakulo at pagpapanibagong buhay.

Ika-23 ng Oktubre, 1943.—Paghirang sa Kgg. Jorge B. Vargas bilang Tanging-Sugo na Maylutos-na-Kapangyarihan ng Republika ng Pilipinas sa Imperyo ng Hapon.

Ika-23 ng Oktubre, 1943.—Paglikha sa Pambansang Lupon sa Pagtuturo na gagawa ng pag-aaral, at magtatagubilin ng mga kinakalangang pagbabago, sa kasalukuyang pamamaraan ng pagtuturo.

Ika-20 ng Nobyembre, 1943.—Naglagda ang Pangulo ng Republika ng isang kautasang ukol sa pangangasiwa sa pamamahagi ng bigas at mais.

Ika-25 ng Nobyembre, 1943.—Pagbubukas ng unang pangkaraniwang pulong ng Kapulungang-Pambansa.

Ika-3 ng Disyembre, 1943.—Paglikha sa Tanggapan ng Pangasiwaan ng Pagkain at paghirang sa Kgg. Jose Saavedra bilang Tagapangasiwa ng Pagkain.

Ika-18 ng Disyembre, 1943.—Naglagda ang Pangulo ng Republika ng mga kautasang Tagapagpaganap na siyang maglalahad ng kaayusan at kawarian ng watawat ng Republika ng Pilipinas at magtatadhana ng mga tungkulin.

Ika-20 ng Disyembre, 1943.—Pagbubukas ng Unang Pulong sa Pangangamot sa ilalim ng Republika ng Pilipinas.

Ika-24 ng Disyembre, 1943.—Pagpapanibagong-tatag sa mga Kagawaran, Kawanihan, Tanggapan, sangay at iba't ibang bahagi ng Pamahalaan ng Republika ng Pilipinas.

Ika-31 ng Disyembre, 1943.—Pagpapatibay sa Batas Blg. 18 na nagtatadhana ng pagbibili ng mga bono ng Republika ng Pilipinas ukol sa pagpapambalik at pangangalaga sa katahimikan at kaayusan.

Ika-4 ng Enero, 1944.—Pagtatatag sa Bigasang-Bayan upang si-

yang mangasiwa sa pag-aani, pagtitipon at pamamahagi ng bigas at ng iba pang kakanin.

Ika-7 ng Enero, 1944.—Pagtatatag ng mga Pampurok na Hukuman sa Paghahabol at Hukuman Unang Dulugan.

Ika-8 ng Enero, 1944.—Pagtatatag sa Pasayanan sa Pagtuturo ng Wikang Pambansa.

Ika-11 ng Enero, 1944.—Paglikha sa Lupong sa Pagbabalita, na ang pinaka-Pangulo ay ang Kgg. Arseno N. Cruz.

Ika-3 ng Pebrero, 1944.—Unang pangkaraniwang animnang-pung-araw na pulong ng Kapulungang-Pambansa ay nagwakas.

Ika-9 ng Pebrero, 1944.—Paglikha sa Palingkurang-Tagapangalaga sa Mamamayan, na ang pinakapangulo ay ang Kgg. Jose Paez.

Ika-22 ng Pebrero, 1944.—Pagpapatibay sa Batas Blg. 39 na nagpapahayag ng pagkakaroon ng kapigpitan at nagpapahintulot sa Pangulo ng Republika na makapagtagdihana ng mga tuntunin upang mapangalagaan ang kaligtasan, kalusugan at kapanatagan ng mga mamamayan sa Pilipinas.

Ika-29 ng Pebrero, 1944.—Ang Kgg. Jorge B. Vargas, Sugo ng Pilipinas sa Hapon, ay nagharap ng kanyang mga katibayan sa Kanyang Kadakilaan, ang Emperor ng Hapon.

Ika-3 ng Marso, 1944.—Pagpapatibay sa Batas Blg. 65 na nagpapataw ng along mabigat na parusa sa mga pagkakasalang tumutukoy sa paganakaw, pagpapasulok, panghuluwad, panlililim, mga pamalakad na labag sa batas, paglutas sa salapi ng Pamahalaan, pagtataksil at paglalag sa mga batas ukol sa pangangasiwa sa pagkain, atb.

Ika-8 ng Marso, 1944.—Paglikha sa mga Tanging Hukuman ng mga Usaping Kriminal.

Ika-8 ng Abril, 1944.—Paglikha sa Karangalang-Panghukob Kabuhayan, na ang pinaka-Pangulo ay ang Kgg. Manuel A. Roxas.

Ika-27 ng Abril, 1944.—Paglikha sa Karangalang-Panghukob ng Bagnos-Tirad.

Ika-4 ng Mayo, 1944.—Ang Karangalang Bagnos-Tirad ay ipinagkaloob sa nasirang General Gregorio H. del Pilar at sa labimang tauhan ng Kostabularya ng Pilipinas.

Ika-15 ng Mayo, 1944.—Inatasan ng Pangulo ng Republika ng Pilipinas ang Tagapangasiwa ng Pagkain na mamansan kaagad ng lahat ng imbak na palay at bigas, matangi na lamang ang bahagiang sapat sa kagamitan ng mga mag-aanak at ng kanilang mga kininukpok.

Ika-7 ng Hunyo, 1944.—Pagkakaroon ng nagkakaisang pamamahalaan sa Kostabularyo ng Pilipinas ukol sa mabisang pangangalaga sa katahimikan at kaayusan.

Ika-8 ng Hunyo, 1944.—Paglikha sa Kawanihan ng Pagsisiyatat ukol sa paglilinis sa Pamaha-

laan ng mga di-kanais-nais na tauhan at upang ang paniniktik at pagsisiyatat sa mga paglalag sa batas ay tuparin ng isang tanggapang lamang.

Ika-8 ng Hunyo, 1944.—Paglikha sa "Philippine Sugar Association" ukol sa pagpapanibagong-buhay ng industriya ng asukal.

Ika-21 ng Hunyo, 1944.—Pagtatatag sa "National Commodities Procurement and Distribution Corporation" (NADISCO) upang siyang magpatuloy sa gawain ng "Philippine Prime Commodities Distribution Control Association" (PRIMCO).

Ika-8 ng Hulyo, 1944.—Pagtatatag sa Kagawarang-Bansa sa mga Suliraning-Pangkabuhayan.

Ika-11 ng Hulyo, 1944.—Paglilipat ng Hukbong Imperyal ng Hapon sa Republika ng Pilipinas ng mga samahang ari o pinangangasiwaan ng Pamahalaan na dating hinahawakan ng Hukob.

Ika-20 ng Hulyo, 1944.—Ipinahayag ng Pangulong Jose P. Laurel sa mga magpapalay sa unang araw ng kanilang kapulungan na ang baw't pilipino'y hindi nararapat mabuhay nang alang-alang sa kanyang sarili lamang kundi langalang din sa kanyang lupang-tinubuan.

Ika-21 ng Hulyo, 1944.—Nanawagan sa mga magpapalay ang Pangulong Manuel A. Roxas ng Lupong sa Pagbabalaki ng Kabuhayan na inandog ang nalalabi nilang palay sa Pamahalaan upang sa gayon ay matulungan ang maraming nagtititis na mamamayan.

Ika-3 ng Agosto, 1944.—Itinakda ng Pamahalaan na ang pinakamababang sahod na katanggap-pin ng mga naglilingkod sa Pamahalaan sa buong Pilipinas ay P100 isang buwang.

Ika-9 ng Agosto, 1944.—Pinahintulutan ng Pangulo ang pagbibili ng mga lupa sa "Buenavista Estate" sa Bulakan sa mga tunay na kasama at naninirahan doon.

Ika-14 ng Agosto, 1944.—Paglikha sa Kaawanihan ng mga Beterano, na ang pinaka-Patnugot ay si General Simeon de Jesus.

Ika-24 ng Agosto, 1944.—Paghirang sa Kgg. Pedro Sabido bilang Kagawad-Bansa sa mga Suliraning-Pangkabuhayan.

Ika-26 ng Agosto, 1944.—Hinalat ng Pangulo ang Pilipinas sa pitong purok-pangpangasiwaan at lumikha ng mga tungkulin ng Komisyonado sa baw't purok-pangpangasiwaan.

Ika-21 ng Setyembre, 1944.—Sinilakay ng mga aeroplanong Amerikano ang Maynila at ang kalapit na pook: pagpapahayag ng Batas Panghukob o Ley Marcial ng Pangulo ng Republika ng Pilipinas.

Ika-22 ng Setyembre, 1944.—Sinilakay ng mga aeroplanong Amerikano ang Maynila at ang kalapit na pook: pagpapahayag ng kalagayan ng digma sa Pilipinas ng Pangulo ng Republika ng Pilipinas na magkakabis kinabukasan, sa ganap na ika-10 n. u.

GUMAWA NA BA KAYO NG SARILING BALON?

Noong ibalita na ang tubig sa ating mga gripo ay marumi at lubhang mapanganib sa buhay lung siyang inuumin, ang mga kinauukulan ay gumawa ng tagubilin sa mga mamamayan na dapat magingingat sa kanilang inuumin na tubig, kasabay ng payong habang maari ay gumawa ng baw't isa ng sarisaring balon na kanawa-nawang magagamit.

Ngayon, ang tanong ay ito: gumawa na ba kayo ng inyong sariling balon? Kung hindi pa ay gumawa na kayo ngayon din. Ang kapabayanan ay walang ubang mga kapinsalaan sa buhay.

MAGTIPID... MAGTIPID... AT MAGTIPID...

Sa harap ng kasalukuyang bigat ng panahon, na ang lahat ng bilhin ay totoong napakamahal, ay ipinapayo ng sariling katutubong bait na ang lahat ay dapat na magtipid, di lamang sa salapi kundi lalo't higit sa mga pagkain. Maaring ang bigat na ito ng panahon ay isang lumubha sa mga araw pang darating, palihassa, kapag ang isang bayan ay kasangkot sa digmaan ay walang makatutural sa mangyayari sa unang araw ng bukas. Magtipid tayo, alang-alang sa kapakanan ng sarili.

seen circumstances, we can expect a bountiful crop to tide us over the present crisis. But a far greater accomplishment which can not easily be measured in terms of common units comes in intangible forms, namely: "1. The realization of the people almost everywhere that only thru the planting of food crops locally can the danger of famine be averted. The people in all the municipalities are getting food-production-minded. "2. Infusion of a feeling of confidence in many rice-deficient provinces that through intensive efforts they can produce substitute food-stuffs to make up for rice that can not be imported from other provinces. "3. The increased consumption in Central and Southern Luzon provinces of substitutes for rice. "4. The resulting widespread practice of second-cropping, particularly in the planting of corn, camote, mongo, and palagad rice after the regular rice crop. "5. The realization that Governors and Mayors, given the responsibility and commensurate authority, can be depended upon to undertake in their respective territories the execution of a government economic program vitally affecting the welfare of the people, if that program is well planned and systematically executed. "6. Realization on the part of government of the importance of extending liberal support to agricultural policies, particularly food production and farm stabilization, which are essential to national security."